

eller man kan vel sige aldrig, nogle egentlig gale Tal, men de Tal, der nævnes, er for saa vidt heller ikke altid rigtige, som de ikke synes at tilstræbe at give noget objektivt, rigtigt Sammenligningsbillede, men snarere synes givne om ikke for at vildlede, saa dog for at faa den Forklaring og det finansielle Billede frem henholdsvis af sin Forgængers og sit eget Partis Finanspolitik, som passer den højtærede Minister i den givne Situation. Hertil er der maaske ikke synderligt at sige, men saadan er det altsaa, og i den højtærede Finansministers Fremlæggelsestale i Aar er der heller ikke sket noget Brud paa Ministerens sædvanlige Praksis.

Jeg vil gerne have Lov til at knytte de Bemærkninger, som jeg har at gøre under Finanslovdebatten, til nogle af de Tal og Forklaringer, hvormed Ministeren omtalte Statsvirksomhederne, og da ganske særlig til Udtalelserne om Statsbanerne, som Ministeren jo ogsaa fortrinsvis helligede sin Opmærksomhed. Naar den højtærede Minister vedrørende Statsbanernes Regnskab for 1926—27 udtalte, at han allerede i 1925, den Gang det forelaa paa Finanslovsforslaget, havde udtalt, at det var urimeligt at ansætte Indtægten saa højt, som det da skete, saa er dette rigtigt. Den højtærede Finansminister er jo altid Sortseer som Oppositionsfører og omvendt Lysseer som Finansminister, hvad jeg om lidt skal komme tilbage til. Men det er lige saa rigtigt, som jeg den Gang udtalte og fik Støtte i af det daværende ærede Medlem Hr. Rode, at Indtægtstallene var ansat fuldt forsvarligt efter Forholdene paa det Tidspunkt, da Budgettet blev lagt. Jeg tilføjede yderligere, at da der paa Udgiftssiden ikke var taget nogen af de Prisnedsættelser i Betragtning hverken med Hensyn til Materialerne, Vedligeholdelsesarbejder eller Lønninger, som Kronestigningen maatte medføre, laa heri en ikke ringe Margin til at bøde paa, om Indtægterne i 1926—27 ikke skulde holde, og heri fik jeg ogsaa fuldstændig Ret. Statsbanernes Driftsbalance var paa Forslaget, saaledes som det blev fremlagt her i Rigsdagen, opført med 170 Mill. Kr. Det viste sig, at Indtægterne da svigtede med 23 Mill. Kr., men Udgifterne gik samtidig ned med ca. 20 Mill. Kr., saaledes at Underskuddet, som var budgetteret til ca. 19,4 Mill. Kr., blev ca. 22,4 Mill. Kr.

Den højtærede Finansminister udtalte dernæst forleden, at det havde været ham uforklarligt, at man, naar man havde sat Indtægten saa højt, saa ikke havde faaet

det rettet under Finanslovens Behandling. Dette sidste er ikke rigtigt. Godsindtægterne blev mellem Finanslovens Fremlæggelse og dens endelige Vedtagelse paa mit Forslag sat ned med 5½ Mill. Kr., hvad man da mente stemte med de foreliggende Erfaringer om Trafikkens Størrelse, og den højtærede Finansminister, daværende ærede Medlem af Finansudvalget, har vel ogsaa i denne Nedsættelse følt sin Samvittighed beroliget, idet der ikke fra ham blev gjort nogen Indvending ved Finanslovens anden Behandling. Men for at forstaa, hvilke Overraskelser Banernes Indtægtsside kan bringe, er det interessant bare for en kort Aarrække at undersøge Forskellen og Svingningerne fra Aar til Aar mellem Budget og Regnskab.

Indtægten af Personbefordring var for Finansaaret 1923—24 budgetteret til 63 Mill. Kr., men den blev kun 56,8 Mill. Kr. Den svigtede altsaa alene for denne Post med over 6 Mill. Kr. Det var under den højtærede Finansministers Styre, at det gik saa galt. Næste Aar, 1924—25, satte man forsigtig Personindtægten noget ned, til 61 Mill. Kr., Indtægten steg, om end ikke tilstrækkeligt, saa dog op til 58,9 Mill. Kr. Det var ogsaa under den højtærede Finansministers Styre. Saa kommer vi til den socialdemokratiske Regering. Vi satte for Aaret 1925—26 Indtægten til kun 59,5 Mill. Kr. Det viste sig, at den blev 59,7 Mill. Kr., altsaa højere end budgetteret, og vi mente derfor, at vi for 1926—27 kunde regne med den samme Indtægt, som man havde paaregnet for 1924—25, nemlig 61 Mill. Kr. Men saa kom Svingningen nedad og Depressionens Virkninger, og det satte Indtægten ned til 55,2 Mill. Kr. Altsaa Indtægten svigtede i 1926—27 i samme Grad, om end med et noget mindre Beløb end i 1923—24.

Indtægten af Godsbefordringen var for 1923—24 budgetteret til 81 Mill. Kr., den blev kun 77,5 Mill. Kr. For 1924—25 budgetterede man 78 Mill. Kr., Resultatet blev 77 Mill. Kr. For 1925—26 mente man at kunne naa op til omtrent en lignende Indtægt som budgetteret for 1923—24, nemlig 80 Mill. Kr.; senere blev dette for øvrigt under Finanslovbehandlingen ændret til 81,5 Mill. Kr., saa sikker var man paa, at man var i en opadgaaende Tid. Men Regnskabet udviste kun 68,5 Mill. Kr. Hertil maa dog bemærkes, at Banernes Godstrafik i Slutningen af Finansaaret 1924—25 og maaske navnlig i Begyndelsen af 1925—26 var meget stærkt trykket af den store Lockout, som berøvede Banerne